

Nový Poriadok

#215

3 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Príkaz a poslušnosť Slová Hitlerovým vojakom Časť 1

Predslov k vydaniu 1st - 13th (pôvodne publikované 1934)

Obdobie horiacej oceľovej búrky v prvej svetovej vojne malo aj svoju dobrú stránku. Tam, kde vybuchovali granáty, nebol nikto, kto by k nám úplne nepatril. Kto mal chuť a príležitosť vyhnúť sa povinnosti, lebo bol zbabelý, už nebol medzi nami.

Súdruhovia, viem, že túžite po tom, aby všetko napredovalo. Nechcete, aby v našich radoch pochodoval niekto, kto falšuje naše spoločenstvo. Túžite po tom, čo sme kedysi mali v rote: po kúsku domova, po kúsku vlasti. Túžite po veliteľovi roty rovnakého typu, ako je frontový dôstojník. A bojíte sa, že by sa mohlo, veľmi potichu a nepozorovane, vkradnúť niečo, čo nie je v súlade s našou

podstatou; bojíte sa, že by to tam jedného dňa mohlo byť a nedalo by sa to vymazať. Obávate sa, že by sme si nemuseli udržať to, čo sme mali, keď bolo ťažko. Obávate sa, že by sme nemuseli zachovať to, čo sme s veľkým úsilím dosiahli pod Hitlerovým víťazným práporom.

Čas ustupujúcej červenej záplavy mal aj dobrú stránku. Všetci sme vedeli, čo si máme o sebe myslieť. Ani tu nebol nikto, kto by k nám úplne nepatril.

Ako je to vlastne dlho, čo sme päť hodín stáli na jednom mieste vo veľkej zasadačke v Tennishalle, aby sme videli nášho Vôdca, ktorý chodil od človeka k človeku a každému sa pozeral do očí? Tí, čo boli pri moci, prinútili súdruhov, aby si vyzuli čižmy, pretože predstavovali nebezpečenstvo pre štát. Ale súdruhovia neustúpili. Stáli bosí, hoci bola zima. Modré čiapky sme museli schovávať, lebo ich považovali za "uniformu" a zakazovali ich. Vonku bola polícia, masy policajtov. Vnútri boli obrovské, tesne na seba natlačené kolóny tichých, verných mužov. Hlad položil na kolená nejedného muža, ale neodišiel, iba ak ho odniesli zdravotníci. Všetky srdcia tam bili ako jedno. Neexistovali žiadne "keby a ale".

Čo nám vtedy povedal Adolf Hitler? "Súdruhovia, jedno viem určite: nie je medzi vami žiadny zbabelec!" Boli to požehnané hodiny napriek nepohodliu. Vedeli sme, že všetci, ktorí tam stáli, patria k sebe na život a na smrť.

Súdruhovia, teraz ste plní nádeje, že to tak zostane. Musí to tak zostať a zostane, ak budeme spoločne stáť v duchu frontu. Musíme sa jednoducho starať spoločne, každý na svojom mieste.

Muž na fronte sa nebál ani tak smrti, ako falošnosti života: pretvárk, drzosti, nadutosti a arogancie. Bojovník, ktorý ustúpi do úzadia po tom, čo vykonal svoj podiel, v sebe až príliš ľahko skrýva chvastúňu, len čo nebezpečenstvo pominie. V roku 1918 sme ešte stále sedeli v bunkroch. Nedostatok z tyla priniesol to, čo sa stalo nevyhnutným. To všetko nám ešte stále leží v kostiach. Okamžite pocítite starý strach a starú nedôveru, len čo sa zviditeľní niečo, čo nie je pravé.

Medzi časmi je však obrovský rozdiel.

November 1918: Stáli sme pred vznikom jedovatého výkvetu strán a korupcie. Tak sa začal rozklad štátu, ľudu a národa. A - chýbal vodca.

Január 1933: Zažili sme začiatok konca stranického systému. Korupcia a úžerníctvo zrazu prestali. Štát vytvoril pevný základ pre reformu ľudu a národa. Najlepším znakom rozdielu medzi rokmi biedy a novým vzostupom je náš Führer.

Overujeme si: Front je dobrý, pretože sami vieme, kto sme a čo sa deje, a vedenie je dobré. Ak je medzi týmito pólmi niečo, čo si vyžaduje nápravu, po-

tom to führer zvládne rovnako, ako zvládol rozdelenie a lenivosť. Najväčšia úloha bola splnená. Na Adolfa Hitlera sa stále pozeráme s úplnou dôverou, vždy a všade sme pripravení s plným nasadením pomôcť dokončiť jeho obrovské dieło a znovu a znovu toto dieło zabezpečovať a brániť svojimi životmi.

Táto skutočnosť zostáva nemenná. Teraz si ujasnime, čo treba urobiť, aby konečné víťazstvo nebolo zbytočne drahé. Pochopíme sa rýchlo, keď jednoducho opíšem Vůdcovu povahu - veci, ktoré ste už sami tak často cítili a mysleli si. To, čo rozprávam, sú zjavné pravdy, ale ešte stále ich nie každý pozná.

Predslov k vydaniu 14th

Kniha "Vedenie a nasledovanie" nebola napísaná so zámerom byť niečím novým. Vážna práca už pripravila pôdu. Prvý návrh odrážal výcvikové lekcie pre poddôstojníkov v mojom odbore služby. Naše "revolučné aktivity" neboli vlastne ničím iným ako dôkazom prevahy nad nepriateľom: čistejší, odvážnejší a silnejší vo viere v Nemecko, v Adolfa Hitlera a jeho poslanie. Na tejto ceste bolo pre nás veľa vecí ťažkých a nevýslovne ťažkých, ale čokoľvek bolo pre nás ťažké, vždy sa stalo ľahším, keď sme sa pozreli na Führera. Bol a zostal pre nás vždy a všade nedostižným príkladom. To, čo sme znášali, nebolo nič v porovnaní s bremenom, ktoré tento muž zvládol. Kto stál pri ňom, kto s nami zdieľal obeť a nebezpečenstvo, bol kamarátom na život a na smrť: bol to Hitlerov vojak.

Vůdcova sila si znovu a znovu získavala nových stúpencov - z radov nepriateľov alebo tých, ktorým to bolo jedno. Počet Hitlerových vojakov rástol a rástol, až napokon zasvietilo slnko v deň, keď sa Hitlerovými vojakmi nestala len naša malá skupina Nemcov, ale celý nemecký ľud.

"Vedenie a nasledovanie" však kvôli tomu nemusí meniť svoj názov. Táto práca je naďalej určená hitlerovským vojakom. Všetci sme totiž vojaci, vojaci práce alebo vojaci zbraní. Dnes už žiadny slušný Nemec nie je výnimkou. Všetci chceme byť vojakmi, čestnými ako vojaci, úprimnými a jasnými, čestnými a rytierskymi, tvrdými, ak je to potrebné, ohľaduplnými a súdružskými medzi sebou a vernými Nemecku až do smrti.

Pretrvávajúce úspechy nie sú náhodné. Vyplývajú výlučne z charakterových hodnôt, z pracovitosti a obetavosti. Vytváranie týchto hodnôt je cieľom vzdelávania. Úspechy dosiahnuté celkom sú zároveň úspechmi jeho členov. Preto sú členovia povinní podriaďovať sa tejto výchove.

Príklady v knihe "Vedenie a nasledovanie" takmer vždy smerujú do sveta vojakov, pretože povinnosť a obeta tam nachádzajú svoje najvyššie požiadavky. Ich použitie sa prirodzene vzťahuje na všetkých ostatných Nemcov, na vedúceho továrne rovnako ako na robotníka, na vedca rovnako ako na študenta, na učiteľa a ťiaka, na matku a dieťa. Jedno je isté: čokoľvek robíme, je vždy len slabým pokračovaním mužom, ktorí za nás krvácali a obetovali všetko.

Keď som počas obdobia boja na žiadosť súdruhov spísal krátky návrh tohto návodu, zámerne som nenapísal všetko, čo som povedal, aby mal čitateľ priestor na ďalšie rozvíjanie hlavných myšlienok. V tomto novom vydaní som niektoré z týchto medzier vedome vyplnil, pretože "Vedenie a nasledovanie" má teraz oveľa širšiu úlohu a už nie je len triednym návodom, skôr sa veľmi často jednoducho číta. Tým nechcem útočiť na starý zvyk hlasného čítania, pretože hovorené slovo je nadradené čítanému. Aj v súčasnej podobe je dosť priestoru na individuálny štýl prednesu. Kľúčové body zostávajú nezmenené; ponúkajú dostatok materiálu pre toho, kto ho hľadá.

Obraz súčasnosti je ako mozaika, ktorej jasný lesk nezaprie tmavé farebné kamienky. Pripomínajú nám, čo treba ešte urobiť. Minulosť nesie pečať mocného, hrdinského času. Našou úlohou je dokázať, že sme jej hodní; našou povinnosťou je využiť všetky sily na uspokojenie potrieb budúcnosti.

Dôležitá je najkvalitnejšia zbraň, ešte dôležitejšie je, aby zbraň obsluhoval najlepší človek, najdôležitejšia je však nezničiteľná jednota ľudu, ktorého synovia sú nielen najlepšími vojakmi, ale aj najlepšími robotníkmi, ktorí stoja za vojakmi.

Najvyššiemu človeku patrí to najvyššie na zemi: vedenie a vláda. Najlepší by mal vždy viesť. Je zlé, keď je to inak; to vieme z trpkkej skúsenosti. Každý musí pre vôľu Vôdca použiť svoje najlepšie hodnoty. Tieto hodnoty však nikomu z nás nepadajú z neba. Treba ich dosiahnuť a zaslúžiť si ich. Nie sme nadľudia. Ak chceme byť najlepší - a musíme tak urobiť z vdáčnosti voči tým, ktorí zostali na nepriateľskej pôde -, potom musíme s radosťou prijať námahu, ktorú si vyžaduje vzdelanie, výcvik a zdokonaľovanie, aby sme, keď musíme viesť, viedli správne, a aby sme s istotou nasledovali, keď patríme k nasledovníkom.

Správne vedenie a správne nasledovanie dostali večný pomník v čase itonu: hrdinskú slávu živých a mŕtvych.

Nemecko

Ide nám o Nemecko, vždy ide o Nemecko. To treba zakotviť a opakovať.

Inak riskujeme, že pod tlakom osobných záujmov budeme venovať menej pozornosti veľkej myšlienke alebo dokonca zabudneme, že jednotlivec je súčasťou celku, že jeho život sa stáva životom až vtedy, keď sa stane súčasťou vyššieho celku druhu a jazyka, citu a myslenia, minulosti, prítomnosti a budúcnosti ľudu.

Zážitok, ktorý sa mi spočiatku zdal veľmi banálny, ma stále zamestnáva. Pred rokmi som sa vybral na nedeľný výlet so svojím chlapcom. Krátka cesta vlakom urobila na malého chlapca taký hlboký dojem, že sa ma v Tegeli spýtal: "Sme ešte v Nemecku?" Najprv sme sa tomu smiali. Potom mi však došlo, že dieťa si nezaslúži, aby som sa mu kvôli tejto otázke smial. Práve naopak! Začalo si vytvárať predstavu o Nemecku. Stretol som ľudových súdruhov, ktorí nikdy v živote neopustili svoju dedinu. Mnohé z našich veľkomestských detí sú také isté. Dokonca aj mnohí z nás, ktorí sme bojovali za Veľké Nemecko, sme zostali skôr provinční.

Je ťažké oslobodiť sa od pút provincie. Každý sa na svet pozerá z perspektívy, ktorá je daná pôvodom, sociálnymi podmienkami, intelektuálnou úrovňou a povolaním. Noviny a rozhlas určite prispeli k zmene, ale naše predstavy o Nemecku sú nevyhnutne znova a znova skreslené lokálnym patriotizmom, ak nie nedôverou a žiarlivosťou.

Pozitívne výsledky sa zatiaľ nedajú merať podľa toho, že teraz sa Nemcom ukazuje Nemecko, že nemeckí robotníci, ktorých mzda nikdy predtým neumožňovala cestovať, môžu teraz vidieť, ako žijú Nemci v iných provinciách. Nie je to len sila z radosti, skôr aj ich sila z poznania, že naša dedina, naše mesto nie je len Nemecko, že máme vlast', veľkú a veľkolepo krásnu, a že sme synovia a dcéry jedného, statného, pracovitého a ctižiadostivého ľudu.

Veľké udalosti súčasnosti naplno ukázali nemeckým mužom, ktorí stoja ako vojaci na križovatke dejinných premien, podstatu a charakter vlasti. Aj s odstupom času môžu robiť nespočetné porovnania. Zistia, že táto krajina je krásna. Alebo že príroda požehnala jeden kraj ešte viac, pretože sa tu každoročne zbierajú dve úrody, a uvidia, že každý človek miluje svoju vlast' a považuje ju za krásnu, aj keď je niekedy taká neúrodná.

Už len táto myšlienka, láska k vlasti, ukazuje správnu perspektívu. Nemecký vojak sa neučí len z kníh. Na vlastné oči vidí pomníky vzostupu a pádu celých národov. Spoznáva hrdý, bezúhonný ľud severu a v iných krajinách vidí, že veľké národy nemajú ani silu, ani vôľu vyliezť zo svojej biedy.

Živá rasová, kultúrna a sociálna história neustále obklopuje bojovníka v cudzích krajinách. Vie, že zohráva úlohu v obrovskej premene, ktorá nemá vo svetových dejinách obdobu. Jeho myšlienky sa však vždy vracajú do Nemecka,

na ktoré je v porovnaní s ním právom hrdý. Teraz je preňho ľahké prijať to, čo je ušľachtilé a čisté. A vie, že to hodnotné treba nielen zachovať, ale že hlbší zmysel života spočíva v nekonečnom zápase o lepšie, v hľadaní toho najkrajšieho, v naplňaní toho ušľachtilejšieho.

Vie, aké sú takéto úvahy o Nemecku veľmi potrebné. To sa hneď ukáže, keď sa jedného zo svojich nasledovníkov, ktorý pracuje pre Nemecko doma, opýtate, aké má myšlienky o pojme Nemecko. Skúste to! Pomôžte kolegovi tým, že mu naznačíte odpovede na vaše otázky prostredníctvom nových formulácií. Často to môže byť len náznak. Ale aj to poskytuje dostatok materiálu na premýšľanie a vzdelávanie. Na hĺbkovú prezentáciu nebudete mať čas.

Vaše povzbudzovanie však dosiahne cenný výsledok - privedie vášho kamaráta k zdrojom, ktoré príliš ľahko prehliadne, pretože sú príliš blízko jeho cesty.

Príklady

Otázka: Je Nemecko to, čo je zobrazené na mape s farebným okrajom?

Odpoveď: Prestali ste považovať Sársko za súčasť Nemecka, keď boli hranice na mape iné ako dnes? Bolo to inak s Rakúskom, Sudetmi a Gdanskom?

Otázka: Sú krajiny, mestá, dediny, rieky, mosty, pamiatky a všetko ostatné, čo je viditeľné v týchto hraniciach, Nemeckom?

Odpoveď: Neplávajú nemecké lode po cudzích moriach? Či úspechy techniky neohlasujú po celom svete nemecké schopnosti, nemeckého ducha a nemeckú pracovitosť?

Otázka: Sú ľudia nemeckého pôvodu a nemeckého jazyka v nemeckých hraniciach Nemcami?

Odpoveď: Nepatria naši krajanovia, ktorí žijú medzi cudzími národmi, k nám, k Nemecku?

Otázka: Ak teraz zoberieme všetko, čo nám patrí, a nemecký národ, nech už žije kdekoľvek, je to všetko spolu Nemecko?

Odpoveď: Nepatrí k Nemecku to, čo je nemeckého pôvodu, to, čo kedysi bolo, všetko to, čo vzniká v Nemecku a okolo Nemecka v nepretržitom boji, o ktorom história podáva toľko varovných a zaväzujúcich správ?

Otázka: Je Nemecko nemeckým ľudom súčasnosti, ľudom, ktorý dnes žije a pracuje?

Odpoveď: Odkiaľ prichádzame? Existovali by sme vôbec bez tých pred nami? A čím by sme boli, keby sa naši predkovia nestarali, nebojovali a nedúfali nielen za seba, ale aj za nás? Kto urobil viac pre Nemecko: tvorcovia súčasnosti

alebo mnohí, ktorí pracovali pred nami?

Otázka: Je to všetko Nemecko? Minulosť a súčasnosť?

Odpoveď: Nenosíme v sebe semená nového Stávania sa? Nenapĺňa sa nový život prostredníctvom nás? Nie sme otcami, rodičmi budúcej generácie? Nepatrí jej naša láska a vernosť, naša starostlivosť a naša povinnosť? Kto by si želal niečo zlé pre svoje deti?

Mnohé veci sa v Nemecku vytvoria nanovo, nanovo a nanovo. Nepatria aj diela budúcnosti Nemecku?

Ako líder sa takto pýtajte svojich nasledovníkov! Pri odpovediach na tieto otázky bude cítiť, ako rastie jeho láska k tým, ktorí prídu po ňom. Táto láska mu ukáže jeho povinnosť voči tým, ktorí sa ešte ani nenarodili. A bude pre neho ľahšie rozpoznať, čo dlhuje tým, ktorí teraz žijú, prežívajú a trpia po jeho boku. Pre jeho život bude mať rozhodujúci význam objasniť, že jeho deti a ich deti budú raz tým, čím je teraz on, že raz budú žať to, čo on teraz zasieva, tak ako my teraz platíme za to, čo bolo pred nami zanedbané, a ako sa môžeme tešiť z toho, čo vytvorili naši otcovia a dedovia.

Nemecko je súhrn toho, čo bolo nemecké a čo bude nemecké. Stojíme presne uprostred toho. Žijeme svoj život len vtedy, ak cítime úctu a vďačnosť voči ľuďom, ktorí odišli do hrobu pred nami, a voči dielam, ktoré zanechali v našich dôstojných rukách, a ak sme si vedomí vysokej zodpovednosti, ktorú nesieme voči budúcim nemeckým ľuďom a veciam.

Kto z nás by chcel byť prekliaty svojimi potomkami?

Nemecko a nemecký národ sú ako mohutná búrka, ktorá prichádza z praveku a pokračuje do večnosti.

Národ je nepretržitá kolóna, ktorá tam kráča a potom prejde po moste spájajúcom minulosť a budúcnosť. Aj keď sú viditeľní len tí, ktorí na tomto moste stoja a kráčajú, aj keď len oni myslia, cítia, usilujú sa a tvoria, predsa len Nemci zo súčasnosti sami nie sú národom. K nemu patria aj tí, ktorí sa stratili v obrovskej diaľke na druhej strane, ako aj tí, ktorí prichádzajú z diaľky a jedného dňa vstúpia na most prítomnosti.

Priebeh a sila tejto rieky, tejto pochodovej kolóny závisí od dvoch veľkých faktorov: od krvi a pôdy. Jedno alebo druhé môže vyschnúť, ak je jedno úrodnejšie ako druhé. Závisia od vedenia a nasledovania, pretože len energia medzi nimi môže prekonať nebezpečenstvo, že pôda nie je taká úrodná ako krv alebo že krv nezostane čistá, že vyschne a cudzia krv sa stane pánom nad pôdou. Len správne vedenie dáva rieke pevné koryto, a teda nepremožiteľnú silu zabezpečiť jej životný priestor, silu, ktorá by sa inak so smrteľnou istotou nezmyselne zmenšila na tisíc drobných potôčikov.

NSDAP/AO je najväčšou svetovou Dodávateľ národnosocialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch
Stovky kníh v mnohých jazykoch
Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

Formulár na predplatné

() Predplatné *Nový Poriadok* nasledujúcich dvanásť čísel. 30,00 EUR alebo 30,00 USD. [Uved'te, ktoré jazykové vydanie chcete!]

() Príspevok - *VÁŠA podpora umožňuje našu prácu!*

Name _____

Street _____

Mesto _____ Štát alebo provincia _____ PSČ _____

Country _____

(voliteľné) E-mailová adresa / telefón _____

Šeky vyplácajte na adresu: *NSDAP/AO*

Pošlite na adresu: (Alebo vynechajte "NSDAP/AO").: *NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA*